

der skal være et alsidigt repertoire med både sange og salmer, og selvfølgelig skal den danske sangskat være kraftigt repræsenteret. Så der er stort set ikke det, jeg ikke gerne vil gøre for at udbrede morgensang og fællessang, for det er jo lige så godt, hvis det sker midt på eller sidst på dagen, som hvis det sker om morgenen.

Der er kun én ting, jeg er betænkelig ved, og det beder jeg om forståelse for. Jeg vil så nødigt være den minister, der udsender en lovebekendtgørelse og et cirkulære om obligatorisk morgensang, fordi hvor mange sange, hvor mange vers skal der til – hvor meget skal der til, før man forbrøder sig mod reglerne? Er det ikke bedre, at vi nøjes med at slå fast, at der skal synges? Børnene skal kunne sange, vi inspirerer alt, hvad vi kan, men jeg viger altså tilbage for at gøre det obligatorisk, fordi det er svært at se, hvordan det skal udformes i praksis.

Dertil kommer – og det er måske et lidt gammeldags Grundtvigsk synspunkt – at jeg altså mener, at man synger bedst af lyst. Nogle kan måske huske morgensangen, fra da de selv gik i skole, og det kunne jo godt nogle steder være lidt påtaget og lidt på kommando, og der kunne være nogen, der stod og fniste nede bagved. Og hvis det er en kæmpestor byskole, kan det være, at det i virkeligheden er bedre at tage nogle klasser for sig. En af de bedste oplevelser, jeg selv har haft, var på gymnasiet, hvor fem klasser blev sat sammen til nogle meget festlige sangtimer. Var det morgensang, kunne det leve op til kravet? Jeg ved det ikke, men det virkede.

Så regeringens svar på forslaget er: Vi vil gøre alt for sangen, lige bortset fra at gøre den obligatorisk med dertilhørende bekendtgørelser og cirkulærer.

Kl. 17:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er lige en kort bemærkning, så jeg beder ministeren blive stående. Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:38

Martin Henriksen (DF):

Når nu ministeren lovpriser morgensang og fællessang osv. og jo egentlig siger, at det er rigtig godt, og at det er noget, som alle bør opleve og bør være en del af, har jeg lidt svært ved at forstå, at ministeren så ikke tager skridtet fuldt ud. Jeg bemærkede også, at ministeren sagde, at han synes, at man skal have det, men ministeren vil ikke sige, hvordan man skal have det.

Jeg kan ikke se, hvad det er, der forhindrer ministeren i at sige på regeringens vegne, at man stemmer for Dansk Folkepartis beslutningsfor-

slag, for i det siges det sådan set, at man skal have det, men der er sådan set også nogle rammer for det, og inden for de rammer kan man jo så selv bestemme, hvordan man skal have det.

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:39

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har den største sympati for hr. Martin Henriksens ønske og hans tankegang. Jeg kan bare ikke lade være med at tænke på, hvordan man skal administrere et krav om morgensang, samtidig med at der skal være plads til vidt forskellige måder at gøre det på. Og skulle der nu være en skole, hvor man bedre kan lide at synge i klasserne end at synge i et stort fællesrum, måske fordi der er disciplinære problemer, skal man så ikke have mulighed for at synge i klasserne i stedet?

Så kan man spørge: Jamen kunne vi så ikke bare slå fast, at der skal synges? Jo, og det er just det, vi gør. I den nye bekendtgørelse om faget musik står der, at der skal synges, og der står også, hvad der skal synges. Det synes jeg er den rette måde at gøre det på.

Kl. 17:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:40

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at man skal gøre meget ud af musikfaget, og jeg håber også, at ministeren er enig i, at man godt kan fremhæve danske sange frem for andre i musikfaget. Det ville jo være ganske udmærket.

Men sagen er stadig væk den, at ministeren jo siger, at han synes, at man skal synge, men at man så ikke fra Folketingets eller fra ministeriets side vil lægge nogle alt for snævre rammer ned over skolerne. Og hvis det er sådan, at ministeren mener, at det grundlæggende i Dansk Folkepartis forslag er i orden, nemlig at man skal synge ude på skolerne, men at vi så skal give endnu friere rammer end dem, der ligger i Dansk Folkepartis forslag – det vil vi meget gerne diskutere fra Dansk Folkepartis side – vil det så være noget, som regeringen vil være med på at diskutere, nemlig at man siger, at udgangspunktet er, at der er morgensang, vi kan også kalde det for fællessang, og at man så lader der være forholdsvis vide rammer, med hensyn til hvordan og hvorledes de så tilrettelægges det ude på den